

De waarheid over.....

De grenzen van Israel

De grenzen van Israel, waar liggen ze precies. Wat zijn grenzen, en hoe worden ze bepaald. Wat is het verschil tussen een grens en een bestandslijn. Hoe is het mogelijk dat mensen in een conflict verschillende interpretaties hebben over de term "grens". De ene partij noemt het een grens, en de andere partij in het conflict noemt het een bestandslijn. En vooral, wat is de diepere betekenis van het verschil en hoe wordt daar mee om gegaan.

De laatste tijd wordt er weer veel gesproken over de grenzen van Israel en Palestina. Maar het valt mij op dat veel medi makers, zoals het NOS journaal, kranten, maar ook bekende figuren zoals ex-politicus van Agt, SP prominent van Bommel en Mevr. Duisenberg, absoluut niet weten waar de grenzen tussen beide landen liggen en hoe de grenzen die wel vastliggen ontstaan zijn. Er wordt geroepen van terugtrekken tot de grenzen van voor 1967 of zelf van voor 1948. Veel van wat deze mensen als grens aanduiden, is nog nooit een grens geweest, maar een wapenstilstandslijn. Tevens blijkt dat de meeste mensen niet weten wat er precies afspeelt en heeft afgespeeld in de genoemde gebieden.

Daarom heb ik een overzicht gemaakt van de ontwikkeling van de grenzen van Israel en Palestina, ook in samenhang met hun buurlanden. Ik zal u duidelijk maken, dat maar de helft van de in het gebied aanwezige grenzen, door vrede zijn vastgelegd, en dat de andere helft nog steeds niet vastgelegd zijn, omdat er tussen die landen, groeperingen nog nooit vrede is gesloten. Dit alles wordt gedaan in verschillende onderdelen. Onafhankelijk, oorlogen, grenzen en grenswijzigingen en vredes voorstellen. Aan het eind van elk onderdeel zal er een conclusie worden gemaakt.

Met behulp van kaarten zal ik u deze ontwikkeling laten zien. Ik hoop daarmee, dat u in zult zien, wat precies het verschil tussen grens en bestandslijn is, en daarbij alles wat de verschillende groeperingen in dit specifieke conflict roepen, misschien wel op een verkeerde interpretatie is gestoeld.

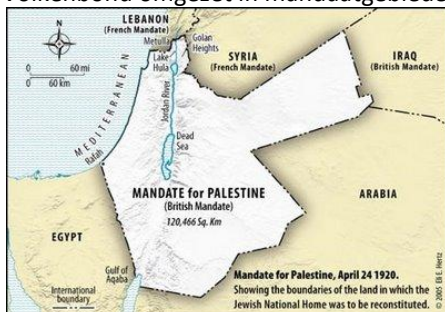
Dit artikel alleen maar over het issue van grenzen. De situatie in het midden Oosten is zo complex dat ik dit hier niet zal behandelen. Ik zal mij onthouden van meningen en alleen maar feitelijkheden benoemen. U kunt dan zelf uw mening hierover vormen. Dit artikel alleen maar over het issue van grenzen. De situatie in het midden Oosten is zo complex dat ik dit hier niet zal behandelen.

Onafhankelijk

Voor de eerste wereldoorlog was het gebied dat nu ingenomen wordt door de landen Israël, Jordanie, Syrië, Irak alsmede de Palestijnse gebieden, onderdeel van het Ottomaanse rijk. De Ottomanen hadden het gebied in bezit sinds 1517, en hadden het verdeeld in 4 Kanaten (provincies). Dit rijk kwam in oorlog met Groot Brittannië omdat het in de eerste wereldoorlog de kant van de Centralen (Duitsland, Oostenrijk-Hongarije en Italië) koos.

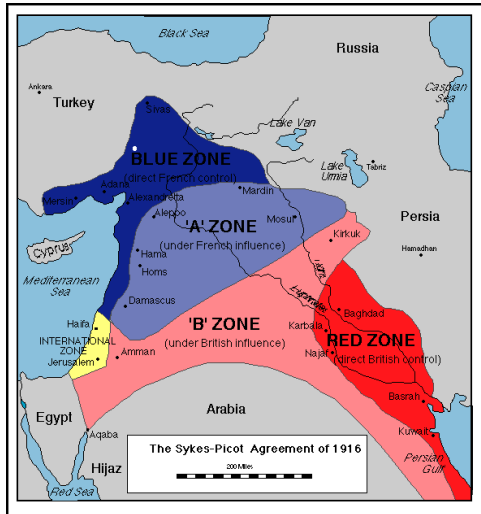
Op 5 november 1914 verklaard Groot Brittannië dan ook de oorlog aan het Ottomaanse Rijk.

Op 10 december 1917 veroverde de Britse generaal Allenby Jeruzalem, en daarmee was het Ottomaanse rijk verslagen. Hierop wordt in het Sykes-Picot verdrag (een verdrag tussen Frankrijk en Groot Brittannië), de Ottomaanse gebieden in het midden-Oosten verdeeld tussen beide landen. Deze verdeling wordt door de Volkenbond omgezet in mandaatgebieden.

Het gehele gebied van het oude Ottomaanse Rijk bestond uit de navolgende gebieden:

- ✓ Palestina (het huidige Israël, Judea-Samaria (Westbank) en Jordanië)
- ✓ Syrië
- ✓ Libanon
- ✓ Irak

Sinds 1917 zijn de meeste van deze gebieden officieel onafhankelijk geworden.

- 01-05-1921 Jordanië wordt een staat onder bescherming van Groot Brittannië
- 28-02-1922 Egypte wordt een onafhankelijk koninkrijk. De internationale grens met Palestina wordt vastgesteld (Rafah aan de Middellandse zee naar Eilat aan de Rode zee)
- 22-11-1943 Libanon onafhankelijk
- 01-03-1945 Jordanië wordt formeel onafhankelijk
- 17-04-1946 Syrië onafhankelijk
- 14-05-1948 Israël onafhankelijk
- 28-07-1953 Egypte wordt na een staatsgreep een republiek
- 15-11-1988 De Palestijnse nationale raad roept in Algiers een onafhankelijke Palestijnse staat uit. Niemand erkent dit land.
- 04-12-1995 Palestijnse bevolkingscentra komen onder civiel bestuur van de Palestijnse Autoriteit. Drie jaar later is 95 procent van de Palestijnen onder Palestijns gezag

Conclusie:

Alle landen die vroeger onder het Ottomaanse rijk vielen zijn nu een onafhankelijke staat. In het oude mandaatgebied Palestina zijn Jordanië en Israël als staat gevestigd en erkend. De status van de Arabische bevolking van de gebieden Westbank en Gaza is nu een Palestijnse Autoriteit met verregaande zelfbeschikking. Zowel in 1948, 1949, 1960, 1967, 1980, 2001 en 2010 hebben de Palestijnen een mogelijkheid gehad om onafhankelijk te worden. Maar eerst hun Arabische buurlanden en later hun eigen politieke leiders hebben dit elke keer afgewezen.

Oorlogen

Na de tweede Wereldoorlog stemt de nieuw opgerichte VN voor een tweedeling van het mandaatgebied Palestina. Deze tweedeling moet resulteren in een Joods Palestina en een Arabisch Palestina. Op 14 mei 1948 roept David ben Goerion de onafhankelijkheid uit van de staat Israël. Sindsdien zijn er 10 oorlogen geweest tussen Israël en de Arabische staten. Hieronder staat vermeld welke oorlogen dit waren .

14-05-1948 t/m 20-07-1949 Onafhankelijkheidsoorlog

Na uitroepen onafhankelijkheid vallen 6 arabische landen Palestina binnen, maar worden door de Israëliërs na zware strijd verslagen. Door ingrijpen van de beide supermachten wordt een staakt het vuren afgedwongen. Israël is doorgedrongen tot in de sinai woestijn en in delen van Libanon en Syria (waar ze zich weer uit terugtrekken). Jordanië bezet de westbank en Oost Jeruzalem.

24-02-1949	Wapenstilstand Israël – Egypte
23-03-1949	Wapenstilstand Israël – Libanon
03-04-1949	wapenstilstand Israël – Jordanië
29-07-1949	Wapenstilstand Israël – Syrië

29-10-1956 t/m 06-11-1956 Suez oorlog

Oorlog om het Suez kanaal open te houden voor alle internationale scheepsvaart. Engeland, Frankrijk en Israël tegen Egypte.

06-11-1956	Wapenstilstand Israël – Egypte
------------	--------------------------------

05-06-1967 t/m 10-06-1967 6 Daagse oorlog

Egypte en Syrië hebben troepen samengetrokken bij de Israëlische grenzen. Syrië bombardeert het noorden van Israël op dagelijkse basis. Op 5 juni valt Israël hierop Egypte en Syrië aan. Nadat een oproep van Israël aan Jordanië om niet aan de oorlog deel te nemen genegeerd wordt en Jordanië het Joods Jeruzalem begint te beschieten valt Israël ook Jordanië aan. Binnen vijf dagen verovert Israël de sinai woestijn, Judea en Samaria (Westbank) en de Golan hoogte.

06-06-1967	Wapenstilstand Israël – Egypte
09-06-1967	wapenstilstand Israël – Jordanië
10-06-1967	Wapenstilstand Israël – Syrië

1969 t/m 1970 Uitputtingsoorlog

Oorlog tussen Egypte en Israël. Egypte financierde terroristische aanvallen op Israël en schoot met artillerie en raketten op Israël. Gedurende 4 maanden waren er gevechten tussen beide luchtmachten, waarbij aan het eind bijna de gehele Egyptische luchtmacht en luchtverdediging vernietigd werd. Er werd nooit een staakt het vuren getekend.

06/10/1973 t/m 24/10/1973 Yom Kippur oorlog

Egypte en Syrië vallen op de heiligste Joods feestdag Israël aan. Egypte valt over het Suez kanaal aan en Syrië valt met een groot leger de Golan binnen. Na zware strijd krijgt Israël de overhand en rukken de tropen op tot 40 km van Damascus in het noorden en na zelf het Suez kanaal overgestoken te zijn, omsingelen het Egyptische derde leger volledig. Hun opmars stopt pas op 100 km van Cairo.

24-10-1973	Wapenstilstand Israël – Egypte
24-10-1973	Wapenstilstand Israël – Syrië

14/03/1978 t/m 13/06/1978 Eerste Libanon oorlog

Israël trekt zuid Libanon binnen om een einde te maken aan de infrastructuur van de PLO en terroristische aanvallen van de PLO te beëindigen.

04/06/1982 t/m 19/09/1982 Tweede Libanon oorlog

Op 4 juni zijn er massale artilleriebeschietingen van de PLO op de noord Israëlische dorpen. Twee dagen later trekt het leger zuid Libanon binnen. De PLO bestaat op dat moment uit 23.000 strijders die heel Libanon in hun macht hebben. Ook Syrië wordt in de strijd betrokken, maar nadat hun luchtafweer in de Bekaa vallei volledig vernietigd is, trekt het land zich uit de oorlog terug.

Op 15 september bezet Israël West-Beiroet en moeten de PLO zich uit Libanon terugtrekken naar Tunesie. Vier dagen later trekt Israël zich terug, en Amerikaanse militairen nemen hun positie over.

11-06-1982 Wapenstilstand Israël – Syrië

28/06/2006 t/m 25-11-2006 Eerste Gaza oorlog

Na maandenlange raketaanvallen door Hamas trekt Israël de Gazastrook binnen. Grote aantallen wapens worden vernietigd en de infrastructuur van Hamas wordt ernstig aangetast.

25-11-2006 Israël trekt zich terug uit de Gaza strook zonder bestandsovereenkomst.

12/07/2006 t/m 14/08/2006 Derde Libanon oorlog

Nadat twee Israëlische militairen door Hezbollah ontvoert zijn, en omdat Hezbollah dagelijks raketten op Israël afvuurt trekt het leger zuid Libanon binnen. Na terugtrekking op 17 augustus nemen VN troepen de plaats in van de Israëlische.

27/12/2008 t/m 17/01/2009 Tweede Gaza oorlog

Nadat voor een jaar dagelijks raketten en mortieren vanuit Gaza op Israël werden afgevuurd greep het leger in. Men trok met overmacht de Gaza strook in. Hamas werd zwaar getroffen en veel militair materiaal werd vernietigd. Omdat Hamas zijn opslagplaatsen in bewoonde gebieden had, en burgers als schild gebruikten, was een gedeelte van het totale aantal doden helaas burgers. Op 17 januari kondigde Israël een eenzijdig bestand aan.

17-01-2009 Bestand afgekondigd door Israël

Conclusie:

In het totaal zijn er nu 5 oorlogen geweest tussen Israël en zijn buurlanden puur om het bestaansrecht van Israël. Tevens zijn er nog 5 kleinere (maar niet per se kortere) oorlogen geweest tussen Israël en terreur groeperingen. Eerst tegen de PLO (tot die de terreur, tenminste in woord, afwees), en daarna tegen Hamas en Hezbollah. Deze oorlogen werden meestal in Gaza en Libanon uitgevochten. De laatste serie oorlogen werden uitgelokt door Hamas en Hezbollah door dagelijks raketten en mortieren op Israël af te vuren. Vandaag de dag is Hamas nog steeds bezig dagelijks het zuiden van Israël aan te vallen met raketten. Ook Hezbollah is in zuid Libanon bezig een groot wapenarsenaal in te richten. De mogelijkheid bestaat dat deze situatie weer tot een oorlog zal leiden.

Grenzen en grenswijzigingen

De grenzen, zowel intern in Palestina als extern, zijn vaak gewijzigd. Dit kwam door oorlogen of verdragen. Hieronder wordt beschreven welke grenswijzigingen er sinds 1948 geweest zijn.

1948 Verdelingsplan

Voorstel tweedeling van het mandaatgebied Palestina in een Joods en Arabisch gedeelte.

1949 Einde onafhankelijkheidsoorlog

Egypte behoud het Palestijnse gebied de "Gaza strook".

Jordanië behoud het Palestijnse gebied "Judea en Samaria (Westbank)".

1950 Annexatie Westbank

Jordanië annexeert de westbank en Oost-Jeruzalem (wordt alleen erkend door Engeland en Pakistan).

De grenzen tussen Israël, Egypte, Jordanië, Syrië en Libanon worden wapenstilstandslijnen. De Arabische landen accepteren ze niet als grenzen, omdat ze nog steeds Israël willen verslaan.

1967 Zes daagse oorlog

Na de 6 daagse oorlog lopen de grenzen geheel anders dan voor 1967. Israël bezit nu het gehele mandaatgebied van Palestina, met daarbij de Sinai woestijn en de Golan hoogte.

De scheidingslijnen worden ook nu wapenstilstandslijnen genoemd. De grens tussen Israël en de veroverde gebieden op Jordanië zijn bestandlijnen.

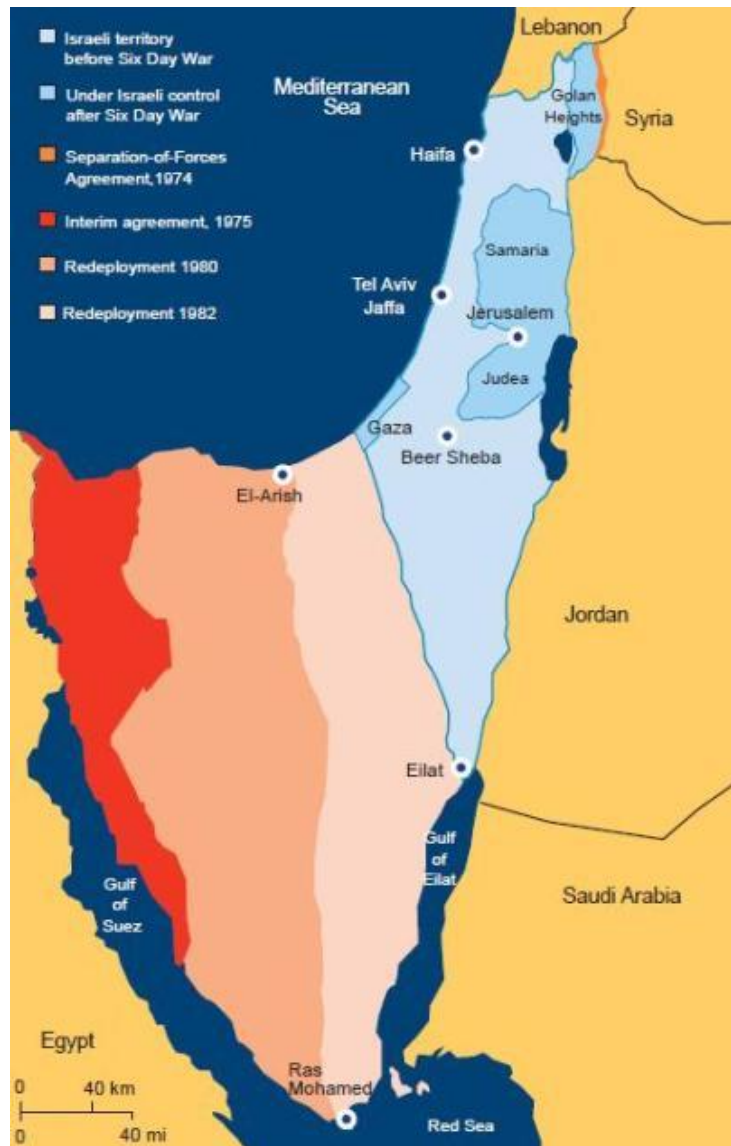

1973 Yom kippur oorlog

Na de Yom Kippur oorlog trekt Israël zich terug van de westoever van het Suez kanaal. De bestandslijn loopt nu geheel op de oostelijke over van het kanaal. Ook trekt men zich terug van de veroverde gebieden in Syrië en een gedeelte van de Golan hoogte, al blijft de bestandslijn grotendeels hetzelfde. VN waarnemers worden tussen de strijdende partijen geplaatst. Pas op 31 mei 1974 wordt een troepenscheiding akkoord getekend tussen Israël en Syrië.

1979 Vrede met Egypte

Israel rekt zich in stappen terug uit de Sinai.

1980 Jeruzalem hoofdstad

De kneset bepaalt bij aparte wet dat Jeruzalem de ondeelbare hoofdstad van Israël is. Defacto betekent dit dat Israël Oost-Jeruzalem annexeert.

1981 Golan hoogte Israëlische wet

De kneset verklaart de Israëlische wet van toepassing op de 1967 veroverde gebieden van de Golan hoogte. De maatregel heeft hetzelfde effect als annexatie.

1982 Overdracht sinai

Op 25 april wordt het laatste stuk van de Sinai woestijn aan Egypte overgedragen. De lijn Rafah-Eilat wordt nu de officiële grens tussen beide landen.

1983 Libanons vrede?

Na de tweede Libanon oorlog bezet Israël een 15 km dikke strook van zuid Libanon als bufferzone tegen aanvallen van terroristen. Syrië bezet midden en noord Libanon. Omdat het vredesverdrag niet uitgevoerd werden zijn de grenzen tussen Israël en Libanon nog steeds bestandslijnen.

1988 Vrede met Jordanië

Jordanië verbreekt de juridische en bestuurlijke banden met de Westbank, en doet afstand van alle aanspraken op het gebied. De bestandslijn tussen Jordanië, de Westbank en Israël wordt hiermee de Jordaan rivier.

1994 Nieuwe grenzen

Na het vredesverdrag met Jordanië wordt de Jordaan rivier de officiële grens tussen Israël en Jordanië. De officiële grens tussen Jordanië en de Palestijnse gebieden wordt pas bepaald als Palestina zelfbestuur heeft verkregen. Deze lijn (tevens Jordaan rivier) blijft dus tijdelijk een bestandslijn.

2000 Libanons vrede?

Op 24 mei trekt Israël zich volledig terug uit Libanon. De terugtrekking wordt door de VN als volledig gekwalificeerd en de internationale grens wordt door de VN gemarkeerd. Hesbollah neemt zuid Libanon over.

2005 Gaza voor de Palestijnen

Israël trekt zich volledig terug uit de Gaza strook en geeft deze helemaal over aan de Palestijnse autoriteit. De grens tussen de strook en Israël blijft voorlopig een bestandslijn.

2009 Vredes voorstel 2009

Israël biedt Palestina een volledige vrede aan. Abbas wijst het voorstel af.

Conclusie:

Zoals u heeft kunnen zien zijn de grenzen van Israël en naburige landen aan grote verschuivingen onderhevig geweest. Toch zijn de grenzen en bestandslijnen zoals die nu liggen grotendeels dezelfde als die bestonden na de onafhankelijkheidsoorlog van 1948-1949.

De officiële en internationale erkende grenzen zijn de volgende:

<i>Egypte- Israël</i>	<i>vastgesteld door vredesverdrag in 1979</i>
<i>Jordanië- Israël</i>	<i>vastgesteld door vredesverdrag in 1994</i>
<i>Libanon- Israël</i>	<i>vastgesteld en gemarkeerd door de VN in 2000 (geen vredesverdrag)</i>

De nog bestaande bestandslijnen die door de VN erkend zijn zijn de volgende:

<i>Westbank- Jordanië</i>	<i>vastgesteld door vredesverdrag tussen Israël en Jordanië in 1994</i>
<i>Gaza-Egypte</i>	<i>vastgesteld door vredesverdrag tussen Egypte en Israël in 1979</i>
<i>Israël-Syrie</i>	<i>vastgesteld door staakt het vuren in 1973 en door VN gecontroleerd</i>
<i>Israël-Westbank</i>	<i>vastgesteld tijdens staakt het vuren tussen Israël en Jordanië in 1949</i>
<i>Israël-Gaza</i>	<i>vastgesteld tijdens staakt het vuren tussen Egypte en Israël in 1949</i>

Deze bestandslijnen dienen op een bepaalde tijd vervangen te worden door internationaal erkende grenzen verkregen door een vredesverdrag tussen Israël en de Palestijnen. Volgens de Oslo akkoorden dient Israël zich terug te trekken uit gebieden veroverd in 1967 en via "landswap" (uitwisseling van land) tot een erkende grens tussen beide partijen te komen. Met Syrië wordt pas een echt een grens vastgesteld via land voor vrede. Tot nog toe heeft Syrië dit geweigerd.

Het vredes voorstel.

Sinds 1937 is er verschillende keren een vredes aanbod gedaan aan beide partijen. Deze kwamen uit verschillende kanten, zowel Joods, Arabisch als westers. Om een overzicht te krijgen van wat de voorstellen allemaal behelsden staan hieronder alle vredes voorstellen die gedaan zijn, met daarbij genoemd het resultaat.

12/07/1937

De Britse Commissie Peel presenteerde een plan waarin het Britse mandaatgebied Palestina wordt verdeeld in een minuscule Joodse (in Galilea en de kustvlakte) en een Arabische staat, met een door de Britten gecontroleerde corridor tussen Tel Aviv en Jeruzalem. Jeruzalem en Bethlehem blijven onder Brits gezag.

Joods	Onder voorbehoud aangenomen
➤ Arabisch	Wordt resoluut van de hand gewezen

29/11/1947

De Algemene Vergadering (AV) van de VN neemt Resolutie 181 aan. Hierin wordt aanbevolen om het mandaatgebied Palestina te verdelen in een Joodse en een Arabische staat, beide bestaande uit 3 afzonderlijke delen. Groot Jeruzalem en Bethlehem komen onder VN bestuur.

Joods	Aanvaarden het plan
➤ Arabisch	Wijzen het van de hand en ook elke andere compromis

28/09/1951

Israël biedt de Arabische staten een niet-aanvalsverdrag aan, roept op tot directe onderhandelingen en biedt compensatie aan voor de achtergebleven eigendommen van de in 1948 uit Israël weggevlucht Arabieren.

➤ Arabisch	Wijzen alle Israëliische voorstellen van de hand

20-02-1960

De Arabische liga doet een voorstel om een Arabisch Palestijnse entiteit te stichten op de Westbank.

➤ Jordanië	Verzet zich en wijst het voorstel af

01-09-1967

De arabische landen besluiten tot een politiek van “Geen vrede met, geen erkenning van en geen onderhandelingen met Israël”.

22-11-1967

De VN neemt resolutie 242 aan, die de basis is voor vrede in het Midden oosten. Deze resolutie wil veilige en erkende grenzen voor Israël en ontruiming van gebied wat in de 6 daagse oorlog ingenomen werd.

- Arabisch Wijst resolutie af

06-10-1971

Amerika heeft een interim voorstel om tot vrede te komen tussen Egypte en Israël.

- 🇮🇱 Israël Wijst voorstel af
- Egypte Wijst voorstel af

19-11-1977

President Anwar Sadat van Egypte komt naar Israël en spreekt de Knesset toe. Afgesproken wordt om via onderhandelingen vrede te verkrijgen.

- 🇮🇱 Israël Aanvaarden het voorstel
- Egypte Aanvaarden het voorstel

26-03-1979

- ❖ Vredesverdrag tussen Egypte en Israël.

25-05-1980

Israël nodigt de Saoedische prins Fahd uit om in Jeruzalem de Knesset toe te spreken.

- Saoedi-Arabië Wijst voorstel af

17-05-1983

Israël en Libanon tekenen een vredesverdrag waarin wordt geregeld dat alle buitenlandse troepen het land dienen te verlaten. Het verdrag wordt onder druk van Syrië door Beiroet ingetrokken.

- 🇮🇱 Israël Aanvaard vredesverdrag
- Libanon Aanvaard in eerste instantie, zegt daarna verdrag op
- Syrië Wijst verdrag resoluut af

30-10-1991

Vredesconferentie in Madrid. Israël voert gesprekken met Syrië, Libanon en een Palestijns-Jordaanse delegatie.

- 🇮🇱 Geen resultaat.

13-07-1992

Israël biedt Syrië aan om gesprekken te voeren over land voor vrede.

- Syrië Wijst gesprekken af

26-10-1994

- ❖ Vredesverdrag tussen Jordanië en Israël.

23-10-1998

Het Wye akkoord wordt getekend door Israël en de PLO. Dit gaat over de verplichtingen van de Oslo akkoorden en moet leiden naar een twee staten oplossing.

- 🇮🇱 Israël Akkoord wordt niet geratificeerd
- PLO Voert niet zijn verplichtingen vastgesteld in het akkoord uit

03-01-2000

Vredesbesprekingen tussen Israël en Syrië.

- Syrië Wijst loopt weg bij de besprekingen en is compromiloos

12-07-2000

Camp David overleg tussen PLO en Israël. Israël doet een “genereus” aanbod voor algehele vrede.

- PLO Wijst het voorstel volledig af

21-01-2001

Amerikaans en Israëlisch vredesvoorstel. Arafat krijgt 97 procent van de Westbank aangeboden.

- PLO Wijst het voorstel volledig af, en eist “recht van terugkeer” van miljoenen Palestijnen naar Israël.

12-04-2007

Saoedi-Arabië doet een vredesvoorstel met de volgende punten.

1. Erkenning van Israël door alle Arabische staten.
2. Normalisering van betrekkingen.
3. Volledige terugtrekking van Israël van alle veroverde gebieden in 1967 (ook oost Jeruzalem).
4. Recht van terugkeer door miljoenen Palestijnen naar Israel.
5. Alle Israëliërs moeten vertrekken uit Gaza en de Westbank,
 Israël Wijst voorstel af op de punten 3 en 4.

2009

Israël doet een vredesvoorstel aan de Palestijnen. Deze behelst de volgende punten.

- ❖ Israel behoudt 6,5 procent van de Westbank. Dit zijnde gebieden waar 75 % van de Israelische kolonisten wonen. De overige gebieden waar Israëlische kolonisten wonen worden ontruimt. Bij deze 6,5 % zit ook een gedeelte van Oost Jeruzalem.
- ❖ Palestina krijgt 6,5 procent van Israël. Voornamelijk gebied bij de Gaza strook. Dit gebied zou geen woestijn regio zijn, maar goede landbouwgrond.
- ❖ Er komt een corridor tussen de Westbank en Gaza. Deze corridor blijft van Israël, maar er zou geen Israëlische bewoning zijn.
- ❖ De Arabische delen van oost Jeruzalem komen onder Palestijns bestuur.
- ❖ De Tempelberg komt onder gemeenschappelijk bestuur van Jordanië, de Palestijnen, Saoedi-Arabië, Israël en de VS.

Tevens wordt gesteld dat over alles gepraat kan worden. Israël wil meteen en directe onderhandelingen houden met Abbas.

- PLO Wijst het voorstel volledig af. Hier volgen de redenen.
 - Geen recht van terugkeer
 - Teveel land wordt ingelijfd door Israel
 - Geheel oost Jeruzalem behoort de Palestijnen (ook de oude stad)
 - Als we wachten krijgen we nog meer

Tevens geeft Abbas aan dat hij niet verder wil onderhandelen, tot al zijn eisen zijn ingewilligd.

- Hierbij moet worden gezegd dat.....
- Zowel Fatah als Hamas nooit vrede willen met Israël.
- De PLO wil nog steeds heel Palestina (dus de Palestijnse gebieden en Israël) bezitten.
- In de Palestijnse media wordt nog steeds gezegd dat Israël het hele land gestolen heeft, en dat de Joden helemaal geen verbondenheid hebben met het land en Jeruzalem (Dit blijkt uit schoolboeken, landkaarten, preken van imams. Ze weigeren Israel te erkennen en geven zelfs toe dat een twee staten oplossing niet hun goedkeuring zal krijgen. Geheel Palestina behoort hun toe.)

*according to sources who received detailed reports from Olmert's talks with Abbas

18-05-2010

Israël doet aan aanbod aan Syrië. Syrië krijgt de Golan hoogte terug als dat land zijn banden met Iran en Hezbollah beëindigt.

- Syrië Wijst voorstel volledig af

Conclusie:

In het totaal zijn er 21 voorstellen gedaan om tot vrede te komen. Deze voorstellen varieerden van uitnodigingen tot gesprekken tot zeer gedetailleerde voorstellen. Het resultaat van al deze voorstellen is:

<i>Daadwerkelijke vrede</i>	<i>2</i>	<i>Egypte - Israël en Jordanië – Israël</i>
<i>Grens vastgesteld zonder vrede</i>	<i>1</i>	<i>Israël – Libanon</i>
<i>Afwijzingen door Arabische landen</i>	<i>13</i>	
<i>Afwijzingen door Palestijnen</i>	<i>4</i>	
<i>Afwijzingen door Israël</i>	<i>2</i>	
<i>Voorstel gedaan door Israël</i>	<i>12</i>	
<i>Voorstel gedaan door VN</i>	<i>3</i>	
<i>Voorstel gedaan door Arabieren</i>	<i>1</i>	

Algehele conclusie:

Er waren mogelijkheden genoeg om de bestandslijnen te veranderen in daadwerkelijke grenzen. Er zijn genoeg voorstellen gedaan voor een duurzame vrede met internationale erkende grenzen. Dat dit niet gebeurt is ligt aan veel factoren waar ik hier niet op zal ingaan.

Feit: Behalve met Syrië heeft Israël nu erkende grenzen heeft met al zijn buurlanden. De Interne bestandslijnen in het oude mandaatgebied zullen door middel van onderhandelingen vastgesteld moeten worden.

Feit: De toekomstige grenzen zijn onderhevig aan uitwisseling van land. Als 1 partij aan de oude “grenzen” vasthoudt (die dus niet hebben bestaan), en de andere partij hier wel voor open staat, zal er **geen** vrede komen.

Gevaar: Een eventuele volgende oorlog tussen Israël en Hamas, Hezbollah of zelfs een nieuwe Intifada op de Westbank (Judea en Samaria) kan er zelfs voor zorgen dat Israël afziet van het twee staten idee, en zijn eigen oplossing gaat uitvoeren zonder vredesakkoord met de Palestijnse autoriteit. Dit zou betekenen dat de Arabische Palestijnen geen inspraak zouden hebben in de grenzen van hun gebied. Dit geldt tevens voor het geval dat de Arabische palestijnen alle voorstellen afwijzen en alleen hun eisen ingewilligd willen zien. Vrede moet van twee kanten komen, maar gezien het grote aantal afwijzingen (ondanks verregaande tegemoetkomingen van Israel) begint het er langzaam naar uit te zien dat de Arabische Palestijnen niet echt vrede willen. Volgens eigen zeggen willen zij een Palestijnse staat in het hele mandaatgebied Palestina, waarin ook Joden mogen wonen. Deze instelling zal niet tot vrede leiden. Israel heeft zelfs aangeboden om de hele Westbank over te dragen aan een Palestijnse staat, indien de Joodse kolonisten dan het Palestijnse staatsburgerschap krijgen (net zoals Arabieren in Israel het Israëlische staatsburgerschap hebben). Wederom werd dit afgewezen. Hierbij moet wel gezegd worden dat de Palestijnse politici dit afwijzen. De meeste burgers van de Westbank zijn voor vrede met Israel. En de meeste Arabische burgers in Jeruzalem willen zelfs het liefst onder Israëlische recht blijven.

Vrede moet van twee kanten komen. Indien 1 van beide partijen niet echt volledig achter vrede staat, zal dit dan ook niet tot echte vrede leiden. Laten we hopen dat de mensen en ook politici uiteindelijk verstandig worden en er daadwerkelijke vrede gesloten kan worden.